

VILNIAUS APYGARDOS TEISMAS

S P R E N D I M A S

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2026 m. rugsėjo 15 d.
Vilnius

Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjas Andrius Verikas,
teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal **ieškovės L. G. ir atsakovo S. N. apeliacinius skundus** dėl Šiaulių apylinkės teismo 2026 m. kovo 5 d. sprendimo civilinėje byloje pagal ieškovės L. G. ieškinį atsakovui S. N. dėl nuostolių atlyginimo.

Teismas

n u s t a t ė :

1. Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 62³ straipsnio 1 dalies pagrindu ši byla, kuri yra teisinga Šiaulių apygardos teismui, buvo priskirta nagrinėti Vilniaus apygardos teismui ir teismas šioje byloje veikia Šiaulių apygardos teismo vardu.

I. Ginčo esmė

2. Ieškovė L. G. (toliau – ir ieškovė) kreipėsi į teismą su ieškiniu, kuriuo prašė priteisti iš atsakovo S. N. (toliau – ir atsakovas) 184,43 Eur nuostolius, 5 proc. dydžio metines palūkanas už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo bei bylinėjimosi išlaidas. Ieškovė nurodė, kad Vilniaus miesto apylinkės teismas 2024 m. birželio 5 d. sprendimu civilinėje byloje Nr. e2-3401-592/2024 (toliau – ir Sprendimas) ieškovo S. N. ieškinį atsakovei L. G. patenkino iš dalies, t. y. patenkino dalį 3-iojo ieškinio reikalavimo – įpareigoti atsakovę L. G. leisti ieškovo S. N. pasirinktos kadastrinius matavimus atliekančios įmonės matininkui (-ams) atlikti žemės sklypo, esančio (neskelbiama), ir jame esančių statinių kadastrinius matavimus. Šio reikalavimo dalyje dėl leidimo užregistruoti kadastrinių matavimų bylas VĮ Registrų centre be atsakovės L. G. sutikimo teismas netenkino. Tuo tarpu ieškovo reikalavimą įkeldinti į namų valdą ir statinius, esančius (neskelbiama), ieškovą S. N., įpareigojant atsakovę L. G. įkeldinimo metu perduoti ieškovui S. N. statinių rakinimo priemonės ir šių rakinimo priemonių nekeisti be S. N. sutikimo, teismas atmetė. Tokį sprendimą teismas motyvavo tuo, jog L. G. ir S. N. nėra nusistatę bendro nuosavybės objekto naudojimosi, tuo pačiu nėra identifikuota, kas kokia konkrečia turto dalimi bendru sutarimu naudojasi. Apeliacine tvarka bylą išnagrinėjęs Vilniaus apygardos teismas 2024 m. spalio 22 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. e2A-2061-779/2024 pirmosios instancijos teismo sprendimą iš esmės paliko nepakeistą, pakeitė tik sprendimo dalį dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo. Ieškovė nurodė, kad po šio sprendimo įsiteisėjimo atsakovės atstovas nedelsdamas 2024 m. spalio 22 d. kreipėsi į ieškovą bei jo atstovą el. laišku,

nurodymas, kad ji ketina vykdyti sprendimą taip kaip parašyta sprendime, t. y. leisti matininkui (-ams), bet ne pačiam ieškovui iš anksto suderintu laiku atvykti ir atlikti kadastrinius matavimus. Ieškovė paaiškino, kad su jos atstovu susisiektė atsakovo pasirinkti matininkai uždaroji akcinė bendrovė (toliau – ir UAB) „Geodezinių matavimų projektai“, kurie nurodė, kad S. N. užsakymu ketina atlikti kadastrinius matavimus. Netinkant matininkų pasiūlytai datai, buvo sutarta kita data, t. y. 2024 m. gruodžio 17 d. 16 val. Matininkams ieškovės atstovas taip pat nurodė, kad „pagal teismo sprendimą L. G. būtent Jus įsileis į teritoriją atlikti sprendime nurodytus veiksmus, tačiau neįsileis paties S. N. Tad susiderinkite su p. S. N., kad jis nedalyvaus atliekant matavimus, kad išvengti konfliktų.“ Matininkai atrasė, jog „Bendravau su S. N., tai tvirtiname ženklavimo datą: Gruodžio 17 d. 16:00.“ Nurodytą datą matininkams atvykus į vietą adresu (neskelbiama), L. G., dalyvaujant jos atstovui advokatui J. S., sutiko juos įleisti atlikti kadastrinius matavimus, tačiau atvykęs S. N. pats tam prieštaravo, nes nesutiko, jog matininkai atliktų matavimus jam pačiam nepatenkant į teritorijos vidų. L. G. paties S. N. neįleidžiant į teritoriją, jis iškviatė policijos pareigūnus. Pastariesiems atvykus ir paaiškinus situaciją bei parodžius teismo sprendimą, pareigūnai S. N. išprašė iš teritorijos. Kartu su juo išvyko ir matininkai. Visa įvykių eiga fiksuota policijos pareigūnų. Ieškovė nurodė, kad atsakovas 2024 m. spalio 29 d. kreipėsi į teismą dėl vykdomojo rašto išdavimo, pagal atsakovo prašymą teismas 2024 m. spalio 30 d. išdavė vykdomąjį raštą, kuriame numatyta, kad teismas nusprendė: „Įpareigoti atsakovę L. G. leisti ieškovo S. N. pasirinktos kadastrinius matavimus atliekančios įmonės matininkui (-ams) atlikti žemės sklypo, esančio (neskelbiama), ir jame esančių statinių kadastrinius matavimus.“ Atsakovas antstoliui perdavė vykdyti vykdomąjį raštą, o antstolis S. M. patvarkymą priimti vykdomąjį dokumentą vykdyti priėmė 2024 m. gruodžio 27 d., atitinkamai tą pačią dieną išsiuntė L. G. raginimą įvykdyti sprendimą. L. G. gavusi minėtus dokumentus iš antstolio per savo atstovą 2025 m. sausio 3 d. informavo antstolį, kad vykdomasis raštas 2024 m. gruodžio 17 d. nebuvo geranoriškai įvykdytas dėl paties atsakovo kaltės ir kad ji toliau sutinka sprendimą geranoriškai įvykdyti, neatliekant papildomų vykdomajame dokumente nenurodytų ir jos interesus pažeidžiančių veiksmų kaip paties S. N. įleidimas į ginčo teritoriją. Paaiškino, kad antstoliui, L. G. ir atsakovo matininkams suderinus datą, 2025 m. kovo 17 d., dalyvaujant antstolio padėjėjai, L. G., jos atstovui, bei dviem ieškovo pasirinktiems matininkams (nedalyvaujant S. N.), sprendime nurodyti veiksmai buvo sėkmingai atlikti ir antstolio surašytas aktas Nr. 0170/24/02610 apie sprendimo įvykdymą. Nepaisant geranoriško sprendimo įvykdymo, 2025 m. kovo 17 d. L. G. buvo pateiktas 2025 m. kovo 17 d. antstolio patvarkymas dėl vykdymo išlaidų apskaičiavimo, kuriuo nutarta iš L. G. išieškoti 184,43 Eur vykdymo išlaidas. L. G., su patvarkymo dėl vykdymo išlaidų nesutiko, todėl 2025 m. kovo 24 d. pateikė skundą antstoliui S. M., kuriuo prašė panaikinti skundžiamą patvarkymą ir vykdymo išlaidų iš jos nereikalauti. Antstolis 2025 m. kovo 28 d. patvarkymu Nr. S-25-170-4553 L. G. skundo netenkino ir persiuntė jį Vilniaus miesto apylinkės teismui. Ieškovė nurodė, kad jos prašymu į bylą buvo išreikalautas iš policijos gautas 2025 m. vasario 26 d. nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą, kuriame fiksuota šiai bylai reikšminga faktinė aplinkybė jog: „L. G. atstovas advokatas J. S., įvykio vietoje parodė teismo sprendimą, kuriame nurodyta, kad kadastriniai matavimai gali būti atlikti L. G. įleidžiant tik matininkus, kurie atliks kadastrinius matavimus, bendrasavininko S. N. L. G. įsileisti neprivalo“. Šis 2025 m. vasario 26 d. nutarimas, kuris laikomas oficialiu rašytiniu įrodymu, turinčiu didesnę įrodomąją galią, patvirtinta pareiškėjos skunde nurodyta aplinkybė, kad L. G. nuo pat pirmos sprendimo įsiteisėjimo dienos nuosekliai išreiškė bei palaikė savo poziciją, jog ji geranoriškai sprendimą vykdys taip kaip jame nurodyta, t. y. neįsileidžiant į teritoriją paties S. N. Tuo tikslu su S. N. pasirinktais matininkais buvo suderintas laikas kadastrinių matavimų atlikimui 2024 m. gruodžio 17 d. Matininkams atvykus L. G. sutiko juos įleisti į teritoriją kadastrinių matavimų atlikimui, tačiau pats S. N. tam paprieštaravo. Vilniaus miesto apylinkės teismas 2025 m. liepos 2 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 2YT-16884-808/2025 L. G. skundą atmetė. Ieškovei šią nutartį apskundus, Klaipėdos apygardos teismas 2025 m. spalio 30 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 2S-1362-796/2025 pirmosios instancijos teismo nutartį paliko nepakeistą. Teismas, be kita ko, nurodė, kad „Apeliacinės instancijos teismas atkreipia dėmesį į tai, kad iš apeliančės atskirajame skunde nurodomų argumentų matyti, jog pareiškėja iš

esmės laikosi pozicijos, kad ji, sumokėdama antstoliui vykdymo išlaidas, gali finansiškai nukentėti (patirti nuostolių) dėl, pareiškėjos vertinimu, būtent išieškotojo S. N. sukeltos situacijos. Pažymi, kad pareiškėja, manydama, jog dėl išieškotojo veiksmų ji patyrė nuostolių, turi teisę savo teises ginti kreipdamasi į teismą atskiroje byloje ir reikšti atitinkamus reikalavimus dėl nuostolių atlyginimo bei įrodinėti išieškotojo veiksmų neteisėtumą, nepagrįstumą, nebendradarbiavimą.” Ieškovė nurodė, kad 2025 m. spalio 30 d. pervėdė vykdymo išlaidų sumą – 184,43 Eur antstoliui S. M. Atsižvelgdama į tai, kad dėl neteisėtų, nerūpestingų ir neatidžių atsakovo S. N. veiksmų buvo priversta patirti 184,43 Eur išlaidų antstoliui, taip pat į tai, kad Klaipėdos apygardos teismas 2025 m. spalio 30 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. 2S-1362-796/2025 nurodė, kad ieškovės interesai turi ir gali būti ginami reiškiant teisme ieškinį dėl nuostolių atlyginimo, o ne bandant vykdymo išlaidas perkelti atsakovui kaip išieškotojui vykdymo procese, teikia teismui šį ieškinį, kuriuo teismo prašo priteisti ieškovei iš atsakovo patirtus 184,43 Eur nuostolius.

3. Atsakovas S. N. atsiliepimu prašė ieškinį atmesti kaip nepagrįstą. Nurodė, kad jis teisėtai teismo prašė išduoti vykdomąjį raštą, nes teismo sprendimas civilinėje byloje Nr. e2-3401-592/2024 įsiteisėjo 2024 m. spalio 22 d. Vilniaus apygardos teismui priėmus nutartį civilinėje byloje Nr. e2A-2061-779/2024. Vilniaus apygardos teismas nutartyje civilinėje byloje Nr. e2A-2061-779/2024 nustatė, kad 24 punktas – Namų valda (neskelbiama) turi du bendrasavininkus L. G. ir S. N., ir jų teisės valdyti turtą yra lygios. Nutarties 43 punktu teismas pripažino, kad „Nekilnojamieji daiktai formuojami Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro įstatymo 7 straipsnyje nustatytais būdais. Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatų 21 punkte, 32 punkte, 84 punkte nurodyti veiksmai, reikalingi nekilnojamojo daikto kadastro duomenų nustatymui. Iš nurodytų teisės aktų nuostatų akivaizdu, jog nekilnojamojo turto objektų formavimas, tikslinimas, nustatymas turi daug etapų. Šiuose nekilnojamųjų daiktų formavimo etapuose turi teisę dalyvauti ir turto savininkas bei pareikšti savo nuomonę dėl atliekamų veiksmų. Tai reiškia, kad teismas, neleidamas bendraturčiui dalyvauti, teikti pastabas dėl atliekamų nekilnojamojo daikto formavimo darbų, neproporcingai, priešingai teisės aktų reikalavimams, susiaurintų bendrasavininko teises, jų apimtį.“ Šis teismo išaiškinimas tiesiogiai nurodo, kad abu savininkai turi teisę dalyvauti nekilnojamųjų daiktų kadastro duomenų nustatyme ir nekilnojamųjų daiktų formavime. Atsakovas paaiškino, kad ieškovė 2024 m. spalio 22 d. elektroniniu laišku pranešė apie ketinimus vykdyti sprendimą iškreipdama jo esmę, tai yra neketindama leisti bendrasavininkui S. N. dalyvauti nekilnojamųjų objektų kadastro duomenų nustatymo procese. Šiais savo veiksmais buvo apribotos bendrasavininko S. N. teisės. Įsiteisėjęs teismo sprendimas yra vykdytinas nedelsiant. Nekilnojamo turto kadastro įstatymo 11 straipsnio 6 punkto 2 papunktyje nustatyta, kad matininkai turi teisę patekti į kadastro duomenis nustatyti pageidaujantiui asmeniui nuosavybės teise priklausančią ar jo valdomą nekilnojamąjį daiktą šiems kadastro duomenims nustatyti. Šis įstatymo straipsnis ir galiojantis teismo sprendimas įpareigoja ieškovę L. G. operatyviai suderinti su matininkais matavimų atlikimo laiką, o ne vilkinti matavimų atlikimą. Net per antstolio suteiktą terminą įvykdyti sprendimą gera valia sprendimas nebuvo vykdomas. Tik su antstolio pagalba, tai yra vykdant priverstinį sprendimo vykdymą, sutarta kadastrinius matavimus atlikti 2025 m. kovo 17 d. Atsakovas pažymėjo, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – ir CK) 1.137 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad „Draudžiama piktnaudžiauti savo teise, t. y. draudžiama įgyvendinti civilines teises tokiu būdu ir priemonėmis, kurios be teisinio pagrindo pažeistų ar varžytų kitų asmenų teises ar įstatymų saugomus interesus ar darytų žalos kitiems asmenims“. Šiuo atveju ieškovė kartu su advokatu J. S. plečiamai aiškino sprendimo esmę – 2024 m. spalio 22 d. elektroniniu paštu pranešė, kad neleis pačiam ieškovui iš anksto suderintu laiku atvykti ir atlikti kadastrinius matavimus. Susipažinus su šiuo elektroniniu laišku tapo aišku, kad L. G. neketina geruoju vykdyti teismo sprendimą. Atsakovas pažymėjo, kad kadastrinius matavimus atliekanti įmonė UAB „Geodezinių matavimų projektai“ sutarties 5.4 punktu įsipareigojo darbus atlikti kokybiškai laikantis galiojančių normų ir taisyklių reikalavimų. S. N. pasamdyti matininkai iš anksto suderinta data ir laiku į kadastrinių matavimų atlikimą pakvietė namų valdos bendraturčius S. N. ir L. G. ir kaimyninių žemės sklypų savininkus bei Vilniaus miesto savivaldybės atstovą. Sutartu

laiku, t. y. 2024 m. gruodžio 17 d. 16 val. atvyko matininkai M. Č. ir S. B., namų valdos bendraturčiai S. N. ir L. G., kuriai atstovavo advokatas J. S. L. G. atėjo iš namo (neskelbiama) ir atsisakė kartu su advokatu J. S. įleisti visus atvykusius asmenis, tai yra atsisakė įleisti bendraturtį S. N. Atsakovo vertinimu, jis pagrįstai nesutiko, kad kadastriniai matavimai būtų atliekami jam pačiam nedalyvaujant, o L. G. kartu su advokatu J. S. pažeidė jo teises nekilnojamųjų daiktų formavimo procese. Atsakovas pažymėjo, kad Vilniaus apygardos teismas 2024 m. spalio 22 d. nutartyje nustatė faktines aplinkybes, kurios turi prejudicinę galią. Teismas nurodė, kad nekilnojamojo turto objektų formavimas, tikslinimas, nustatymas turi daug etapų. Šiuose nekilnojamųjų daiktų formavimo etapuose turi teisę dalyvauti (atsakovo pabrūkta) ir turto savininkas bei pareikšti savo nuomonę dėl atliekamų veiksmų. Tai reiškia, kad teismas, neleisdamas bendraturčiui dalyvauti, teikti pastabas dėl atliekamų nekilnojamojo daikto formavimo darbų, neproporcingai, priešingai teisės aktų reikalavimams, susiaurintų bendrasavininko teises, jų apimtį. Šios nutartyje nustatytos faktinės aplinkybės galioja vienodai visiems bendraturčiams ir S. N., ir L. G. L. G. neleido bendraturčiui S. N. dalyvauti nekilnojamųjų daiktų formavimo pirminiame etape kadastro duomenų nustatyme, tai yra įgyvendino savo civilinę teisę valdyti jai priklausančią namų valdos dalį apribodama kito bendrasavininko teisę taip pat valdyti jam priklausančią namų valdos dalį. Apribojimas pasireiškė S. N. neįleidimu į namų valdą kadastriniams matavimams atlikti pagal teismo 2024 m. birželio 5 d. sprendimą. Atsakovo vertinimu, L. G. pateikė teismui visiškai nepagrįstą ieškinį, todėl teismas turėtų skirti baudą ieškovei.

II. Pirmosios instancijos teismo sprendimo esmė

4. Šiaulių apylinkės teismas 2026 m. kovo 5 d. sprendimu ieškinį tenkino ir ieškovei iš atsakovo 184,43 Eur nuostolių, 5 procentų dydžio metines palūkanas už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo bei 1 323 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.
5. Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad atsakovas pateikė prašymą teismui išduoti vykdomąjį raštą po to, kai 2024 m. gruodžio 17 d. nebuvo geranoriškai įvykdytas teismo sprendimas, tačiau pagal teisinį vykdomojo rašto išdavimo tvarkos reglamentavimą, išieškotojas civilinėje byloje (ginčą laimėjusi ar iš dalies laimėjusi proceso šalis) pateikęs prašymą teismui dėl vykdomojo rašto išdavimo turi teisę šį procesinį dokumentą gauti be skolininko sutikimo. Teismas sprendė, kad atsakovas pasinaudojo jam įstatymo suteikta teise reikšti prašymą dėl vykdomojo rašto išdavimą dėl sprendimo vykdymo, tuo nepažeisdamas ieškovės teisių. Teismas vertino, kad vykdomojo rašto išdavimas išieškotojui, kol jis nėra pateiktas priverstiniam vykdymui, tėra tik formalus pagrindas įsiteisėjusio teismo sprendimo vykdymo pradėjimui, tačiau šis procesas gali ir nebūti pradėtas, jeigu išieškotojas vykdomojo rašto nepateikia priverstiniam vykdymui. Šis veiksmas nesukėlė jokių teisinių pasekmių skolininkei. Pirmosios instancijos teismas darė išvadą, kad šiuo atveju geranoriškas teismo sprendimo įvykdymas neįvyko dėl atsakovo netinkamo elgesio, jo kaltės, kaip nurodė atsakovo atstovas advokatas J. P. teismo posėdyje (baigiamosiose kalbose), jog atsakovas nesuprato kaip turi būti įgyvendintas priimtas ir įsiteisėjęs teismo sprendimas, jis suprato, kad gali ir jis pats dalyvauti matavimuose, nors dėl jo įkeldinimo į ginčo pastatus ir teritoriją, ieškinys buvo atmetas, tačiau jis norėjo fiziškai dalyvauti būtent įgyvendinant teismo sprendimą, o ne būti įkeldintas. Teismas pabrėžė, kad faktą, jog 2024 m. gruodžio 17 d. suplanuotas geranoriškas teismo sprendimo įvykdymas neįvyko dėl paties atsakovo veiksmų, pripažįsta ir pats atsakovas, tą patvirtina byloje surinkti duomenys, Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato 2025 m. vasario 26 d. nutarime, kuriuo atsisakyta pradėti ikiteisminį tyrimą pagal S. N. skundą L. G. atžvilgiu, užfiksuoti duomenys. Teismas nustatė, kad ieškovė nuo pat sprendimo įsiteisėjimo dienos išreiškė ketinimą geranoriškai vykdyti jį, šios pozicijos laikėsi viso sprendimo vykdymo proceso metu, bendradarbiavo su atsakovo parinktais matininkais, po to su antstoliu, derindama galimą sprendimo įvykdymo datą ir laiką, dalyvavo vykdant teismo sprendimą. Teismo vertinimu, nors atsakovas ir pats pripažįsta, jog 2024 m. gruodžio 17 d. teismo sprendimas nebuvo įvykdytas dėl jo veiksmų, tai užfiksuota ir surinktoje bylos medžiagoje, tačiau po to jis kreipėsi dėl vykdomojo rašto išdavimo priverstiniam

vykdymui, kas buvo formalus veiksmas, galintis įtakoti vykdymo veiksmų pradžią, tačiau šis procesinis veiksmas L. G. teisių ir interesų nepažeidė. Teismo įsitikinimu, atsakovo atstovo teiginius, kad dėl teisinių žinių stokos atsakovas nesuprato, kad jis negali dalyvauti sprendimo vykdyme, paneigia faktas, jog nagrinėjant civilinę bylą Nr. e2-3401-592/2024, kurioje priimto sprendimo pagrindu, jam buvo išduotas vykdomasis raštas dėl leidimo atlikti kadastrinius matavimus jo pasirinktiems matininkams, atsakovą atstovavo profesionalus teisininkas advokatas, kuris galėjo atsakovui suteikti visapusišką, su ginču, atsakovo procesinėmis teisėmis, sprendimo vykdymu, susijusią informaciją. Teismas pažymėjo, kad atsakovas po to, kai nepavyko 2024 m. gruodžio 17 d. geranoriškai įvykdyti sprendimo, dėl to, jog jis nesutiko, kad sprendimas būtų vykdomas be jo dalyvavimo, dėl sprendimo išaiškinimo, ar jis turi teisę dalyvauti sprendimo vykdyme, į teismą nesikreipė. Atsakovas pateikė antstoliui priverstiniam vykdymui vykdomąjį raštą, neįsitikinęs, kad toks jo procesinis veiksmas yra teisėtas ir nepadarys nepagrįstų nuostolių ieškovei. Pirmosios instancijos teismo vertinimu, atsakovas nesielgė rūpestingai, atidžiai, neįvertino situacijos teisingai, atmetė galimybę dar kartą derinti su ieškove sprendimo vykdymą geranoriškai, kas buvo visiškai įmanoma, tačiau jam nedalyvaujant, nors atsakovui pateikus vykdomąjį raštą antstoliui, sprendimas buvo įvykdytas atsakovui nedalyvaujant. Atsakovas pasirašė ant ženklavimo akto. Dėl sprendimo įvykdymo atsakovui nedalyvaujant prieštaravimų jis nereiškė, kaip pats nurodė – antstoliui sprendimo vykdymas buvo aiškus, todėl jis nesikreipė dėl jo išaiškinimo. Teismas sprendė, kad atsakovo kaltė pasireiškia tyčia, kadangi jis suprato ar turėjo suprasti, vertindamas ieškovės veiksmus po sprendimo įsiteisėjimo, kad ji ketina geranoriškai vykdyti sprendimą ir toks bandymas įvyko 2024 m. gruodžio 17 d., tačiau nutrūko ne dėl ieškovės, o dėl atsakovo kaltės, bet atsakovas vis tiek kreipėsi į antstolį dėl priverstinio vykdymo, nors suprato ar turėjo suprasti, kad dėl tokių jo veiksmų neišvengiamai atsiras antstolio vykdymo išlaidos. Teismo įsitikinimu, atsakovas taip pat suvokė ar turėjo suvokti, kad sprendimu jo reikalavimą dėl įkeldinimo atmetus, sprendimas įpareigoti ieškovę leisti atsakovo pasirinktiems matininkams atlikti žemės sklypo ir statinių kadastrinius matavimus, nesuteikia pačiam atsakovui teisės patekti į ginčo teritoriją ir dalyvauti atliekant kadastrinius matavimus. Pirmosios instancijos teismas konstatavo, jog ieškovė patyrė 184,43 Eur tiesioginius nuostolius (turėtas vykdymo išlaidas) dėl atsakovo kaltės, pasireiškusių tyčia, pažeidus bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai, todėl ieškovės ieškinį tenkino ir iš atsakovo priteisė ieškovės patirtus 184,43 Eur nuostolius. Teismas spėsdamas bylinėjimosi išlaidų paskirstymo klausimą nurodė, kad byla nėra sudėtinga, joje nekeliami nauji teisės klausimai, advokatas ieškovei parengė ieškinį, dalyvavo 2 teismo posėdžiuose, kurių bendra trukmė 01 val. 30 min., nuotoliniu būdu, ieškinyje reiškiamas reikalavimas dėl nuostolių atlyginimo ir procesinių palūkanų priteisimo, todėl 2 986,28 Eur išlaidos advokato pagalbai apmokėti už parengtą civilinį ieškinį yra per didelės, nepagrįstos. Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad yra pagrindas nukrypti nuo taisyklės „pralaimėjęs moka“ (CPK 93 straipsnio 4 dalis), ir sprendė, kad pagrįstas bylinėjimosi išlaidų dydis šiuo konkrečiu atveju yra 1 300 Eur.

III. Apeliacinių skundų ir atsiliepimų į juos argumentai

6. Atsakovas S. N. apeliaciniu skundu prašo panaikinti pirmosios instancijos teismo sprendimą ir priimti naują sprendimą – ieškinį atmesti bei priteisti jo turėtas bylinėjimosi išlaidas. Apeliacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:
 - 6.1. Apeliantas pažymi, kad Vilniaus apygardos teismas civilinėje byloje Nr. e2A-2061-779/2024 be kita ko konstatavo, kad „neleisdamas bendraturčiui dalyvauti, teikti pastabas dėl atliekamų nekilnojamojo daikto formavimo darbų, neproporcingai, priešingai teisės aktų reikalavimams, susiaurintų bendrasavininko teises, jų apimti“, todėl sprendė netenkinti atsakovo reikalavimo įregistruoti kadastrinius matavimus be ieškovės sutikimo. Teismas pripažino, jog kiekvienas bendraturtis turi teisę dalyvauti atliekant nekilnojamo

daikto formavimo darbus, kas apima ir kadastrinių matavimų atlikimą. Šiuo atveju ši teisė buvo pripažinta ieškovei bei šia teise pasiremta netenkinant atsakovo reikalavimo, kaip apribojančio ieškovės, kaip bendraturtės, teises. Tuo tarpu ginčijamu sprendimu pirmosios instancijos teismas sprendė priešingai, tvirtinant, jog atsakovas tokios pačios teisės neturėjo, ir negalėjo dalyvauti atliekant kadastrinius matavimus, kas iš esmės ir lėmė teismo įsitikinimą, kad „atsakovas nesielgė rūpestingai, atidžiai, neįvertino situacijos teisingai“, dėl ko ieškovė patyrė priverstinio teismo sprendimo įvykdymo išlaidas.

- 6.2. Atsakovas pažymi, kad jis negali spręsti apie parengtų kadastrinių bylų tikslumą ir/ar ydingumą tol, kol nėra susipažinęs su faktine gyvenamojo namo ir žemės sklypo situacija, juolab užduoti klausimų matininkui. Kas reiškia, kad jam nebuvo sudarytos tinkamos ir visapusiškos sąlygos dalyvauti kadastrinių matavimų atlikimo procese, įskaitant objektyviai įvertinti kadastrinių bylų turinio. Visgi atsakovas dėl nuo jo nepriklausančių aplinkybių buvo priverstas pasirašyti matininkų parengtas kadastrines bylas, taip neužtikrinant, kad jo kaip bendraturčio teisė dalyvauti kadastrinių matavimų procese būtų ginama ir įgyvendinama vienodai.
- 6.3. Atsakovas teigia, kad ieškovė neturėjo teisinio pagrindo neįleisti jo į bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančią turtą kadastrinių matavimų atlikimo metu. Be kita ko, klausimas dėl ieškovės įpareigojimo leisti atsakovui dalyvauti atliekant kadastrinius matavimus apskirtai nebuvo sprendžiamas byloje, todėl atsakovui nebuvo pagrindo manyti, jog egzistuoja teisinis pagrindas, ribojantis jo teisę dalyvauti atliekant kadastrinius matavimus, ypač prisimenant ankstesnę bylą, kurioje buvo pripažinta ir ginama bendraturtės teisė dalyvauti kadastrinių matavimų atlikimo procese. Atsakovas teigia, kad būtent ieškovės neteisėti veiksmai, ribojant atsakovo galimybę dalyvauti kadastrinių matavimų atlikime, ir privertė atsakovą kreiptis į antstolį dėl teismo sprendimo įvykdymo, dėl ko susidarė teismo sprendimo įvykdymo išlaidos.
- 6.4. Atsakovas nesutinka su teismo teiginiu, kad jis neteisėtai pateikė teismo sprendimą priverstinai vykdyti antstoliui, nes įstatymas suteikia teisę šaliai, kurios reikalavimai buvo patenkinti teisme, kreiptis į antstolį su prašymu įvykdyti teismo sprendimą. Be to, įstatymas nenumato pareigos tokiai šaliai pačiai imtis veiksmų, kad teismo sprendimas būtų įvykdytas, derinti teismo sprendimo įvykdymo sąlygas ir terminą su skolininku, ar kitos šalies aiškaus atsisakymo vykdyti teismo sprendimą, kaip bet kurią iš sąlygų pateikti tokį teismo sprendimą priverstiniam vykdymui. Taigi teismo sprendimo įvykdymas nėra įstatyme sąlygotas jokių įpareigojimų išieškotojo ar skolininko atžvilgiu.
- 6.5. Atsakovas taip pat nesutinka su teismo daroma išvada, kad teismo sprendimo įvykdymo išlaidos gali būti pripažįstama skolininko žala, kurią skolininkas gali reikalauti atlyginti iš išieškotojo. Toks aiškinimas prieštarauja teisės kreiptis į teismą teisminės gynybos paskirčiai, nes net ir esant palankiam teismo sprendimui tokia šalis vis tiek patirtų palankaus teismo sprendimo vykdymo išlaidų. Juolab, kad teismo sprendimo įvykdymo išlaidas esmingai įtakoja pačio skolininko veiksmai, pavyzdžiui, ar skolininkas neįvykdo antstolio patvarkymo per raginime nustatytą terminą, dėl ko šių dydis gali reikšmingai padidėti priverstinio vykdymo procese nepriklausomai nuo išieškotojo veiksmų.
- 6.6. Atsakovas pažymi, kad tiek ieškovė, tiek teismas nepateikė jokios teismų praktikos, kur teismo sprendimo vykdymo išlaidos būtų pripažintos skolininko žala, nulemta išieškotojo vykdomojo dokumento pateikimo antstoliui. Galiausiai, atsakovas neturėjo pareigos siekti įgyvendinti teismo sprendimą ieškovės pasirinktu būdu ir terminais, todėl pagrįstai manytina, kad atsakovas, vengdamas didinti patiriamas kadastrinių matavimų atlikimo išlaidas, kurios susidarė dėl ieškovės sąmoningo trukdymo atlikti kadastrinius matavimus kaip galima greičiau, nes tai leis nustatyti naudojimosi tvarką bendrojoje dalinėje nuosavybėje ir ribos ieškovės galimybę naudotis visu gyvenamuoju namu ir žemės sklypu, esančiais adresu (neskelbiama), teisėtai įgyvendino savo teisę pateikti jam palankų teismo

sprendimą priverstiniam vykdymui, taip siekiant greito ir sklandaus kadastrinių matavimų atlikimo.

- 6.7. Atsakovas pažymi, kad antstolio raginime, įvykdyti teismo sprendimą, nurodyta, kad ieškovė raginama įvykdyti teismo sprendimą per dešimt dienų. Jei ieškovės teismo sprendimas būtų geranoriškai įvykdytas per numatytą terminą, tuomet sprendimo įvykdymo išlaidos sudarytų tik apie 41 Eur. Tokio termino suteikimas skolininkui teismo sprendimo vykdymo procese leidžia sumažinti vykdymo išlaidas, kas iš esmės yra pačio skolininko interesas, nes vėliau šios išlaidos yra išieškomos iš pačio skolininko. Vis dėlto ieškovė per nustatytą terminą nesiekė jokių veiksmų, kad teismo sprendimas būtų įvykdytas per dešimties dienų laikotarpį, pavyzdžiui, nesikreipė į antstolį suderinti žemės sklypo ir statinių, esančių adresu (neskelbiama), kadastrinių matavimų atlikimo datos, nesikreipė į matininkus, su kuriais bendravo iki tol, kol buvo derinamas 2024 m. gruodžio 17 d. susitikimas. Priešingai, jau praėjus dešimties dienų terminui geranoriškam teismo sprendimo įvykdymui, 2025 m. sausio 23 d. antstolis pakartotinai el. paštu kreipėsi į ieškovės atstovą, ką patvirtina į bylą pateiktas susirašinėjimas. Šiame pranešime antstolis nurodė, jog 2025 m. sausio 29 d. 16 val. bus vykdomas teismo sprendimas dėl įpareigojimo leisti atlikti kadastrinius matavimus adresu (neskelbiama). Ieškovės atstovas atsakė, kad šis laikas nėra priimtinas nei ieškovei, nei jos atstovui bei pasiūlė atlikti kadastrinius matavimus 2025 m. kovo 17 d. ar vėliau. Tai rodo, jog ieškovė nesiekė įvykdyti teismo sprendimo kaip galima greičiau, bet siekė sąmoningai užtęsti kadastrinių matavimų atlikimą, taip ribojant galimybes nustatyti žemės sklypo su statiniais, esančiais adresu (neskelbiama), naudojimosi tvarką, dėl ko šiuo metu atsakovas, būdamas lygiavertis bendraturtis su ieškove, negali naudoti savo turtu. Ieškovei nevykdant antstolio patvarkymų tinkamai ir laiku, kyla teisinės pasekmės.
- 6.8. Atsakovas nurodo, kad teismas savo sprendime nepasisakė, kaip abiejų šalių veiksmai nulėmė 184 Eur teismo sprendimo vykdymo išlaidų susidarymą. Kitaip sakant, teismas nurodė, kad teismo sprendimo įvykdymo išlaidos susidarė dėl to, kad atsakovas pateikė vykdomąjį dokumentą antstoliui vykdyti, tačiau neverтино, kaip ieškovės (ne)veikimas, gavus antstolio raginimą leisti atlikti kadastrinius matavimus per dešimt dienų, įtakojo teismo sprendimo vykdymo išlaidų susidarymą. Žinant, kad ieškovė sąmoningai dėl asmeninio intereso – neleisti atsakovui kuo ilgiau naudoti pusę žemės sklypo su statiniais, nesiekė kuo greitesnio teismo sprendimo įvykdymo, nors turėjo visas galimybes susisiekti tiek su antstoliu, tiek su matininkais, su kuriais bendravo ieškovės atstovas, derindamas kadastrinių matavimų datą anksčiau, pagrįstai manytina, kad 184 Eur teismo sprendimo vykdymo išlaidos susidarė dėl ieškovės kaltės.
7. Ieškovė L. G. atsiliepimu prašo apeliacinį skundą atmesti bei priteisti jos patirtas bylinėjimosi išlaidas. Atsiliepimą grindžia šiais argumentais:
 - 7.1. Ieškovė nurodo, kad teismo sprendimas nesuteikė teisės pačiam atsakovui fiziškai dalyvauti atliekant kadastrinius matavimus, o atsakovo nežinojimą (nesuvokimą) kaip turi būti įvykdytas sprendimas jis galėjo išspręsti konsultuodamasis su jį byloje atstovavusiu advokatu. Šių teismo išvadų savo apeliaciniame skunde atsakovas nepaneigia. Iš atsakovo nurodytų citatų matyti, kad šioje vietoje teismas visiškai nepasisakė dėl atsakovo (toje byloje ieškovo) teisės betarpiškai dalyvauti atliekant kadastrinius matavimus sprendimo pagrindu. Priešingai šioje vietoje teismas atmetė paties atsakovo apeliacinio skundo argumentus dėl kadastrinių matavimų registravimo be ieškovės sutikimo ir būtent nurodė, kad ji turi teisę reikšti savo nuomonę atliekant kadastrinius matavimus dėl parengtų kadastrinių matavimo dokumentų.
 - 7.2. Ieškovė teigia, kad atsakovo nurodyta sprendimo dalis negali būti laikoma prejudiciniu faktu kaip tą nepagrįstai interpretuoja atsakovas. Nagrinėjamoje byloje prejudicijos klausimas apskritai neaktualus ir sprendimo turinys negali turėti jokios prejudicinės reikšmės, nes nagrinėjamoje byloje sprendžiamas specifinis nuostolių atlyginimo dėl

sprendimo pagrindu teismo išduoto vykdomojo rašto nepagrįsto pateikimo antstolio priverstiniam vykdymui klausimas. Taigi, šiuo atveju gali būti aktualu ne sprendime pateikti juridiniai faktai, o tik sprendimo rezoliucinė dalis, t. y. tai, ar sprendimu buvo suteikta S. N. teisė betarpiškai dalyvauti atliekant kadastrinius matavimus, ar ne. Akivaizdu, kad tokia teisė jam suteikta nebuvo, nes tai nebuvo numatyta sprendimo rezoliucinėje dalyje, ko, beje, S. N. toje byloje ieškiniu ir neprašė.

- 7.3. Ieškovė nurodo, kad teismo sprendimų pagrindu išduoti vykdomieji raštai turi būti vykdomi tiksliai taip, kaip numatyta vykdomajame rašte. CPK 278 straipsnio 1 dalis įtvirtina byloje dalyvavusių asmenų teisę prašyti būtent jį priėmusio teismo jį išaiškinti nekeičiant jo turinio, jei sprendimas yra neaiškus. Taigi, tik sprendimą priėmęs teismas turėjo teisę jį aiškinti ir tokia teisė nesuteikta kitiems subjektams, tame tarpe nagrinėjamą bylą išsprendusiam pirmosios instancijos teismui. Tačiau atsakovas dėl sprendimo išaiškinimo į jį priėmusį teismą nesikreipė. Taip pat ir antstolis nesikreipė į teismą dėl vykdymo tvarkos išaiškinimo nesikreipė, nes antstoliui sprendimo vykdymo tvarka buvo aiški, t. y. kad jį vykdant S. N. dalyvavimas atliekant kadastrinius matavimus sprendime nenumatytas. Todėl antstolis sprendimo pagrindu išduotą vykdomąjį raštą tinkamai įvykdė būtent taip kaip buvo jame numatyta. Tačiau ko visiškai nebūtų prireikę, jei atsakovas nebūtų sutrukdęs geranoriško sprendimo vykdymo 2024 m. gruodžio 17 d.
- 7.4. Ieškovė pažymi, jog skundžiamame sprendime pagrįstai nurodyta aplinkybė, jog sprendimas faktiškai buvo įvykdytas – kadastriniai matavimai paties atsakovo pasamdytų matininkų atlikti be atsakovo dalyvavimo. Atsakovas ant ribų paženklinimo akto pasirašė, pretenzijų dėl to nereiškia. Taigi atsakovo nedalyvavimas atliekant kadastrinius matavimus jokių neigiamų padarinių nesukėlė. Be pagrindo atsakovas teigia, esą ieškovė neteisėtai riboja atsakovo teisę dalyvauti atliekant kadastrinius matavimus, kas ir nulėmė jo sprendimą kreiptis į antstolį dėl teismo sprendimo įvykdymo, dėl ko susidarė teismo sprendimo vykdymo išlaidos.
- 7.5. Ieškovė pažymi, kad priešingai nei teigia atsakovas, CPK įtvirtina papildomas sąlygas – CPK 42 straipsnio 3 dalyje numatytos procesinės teisės – reikalauti, kad teismo sprendimas būtų priverstinai įvykdytas – įgyvendinimui. Kaip teisingai pažymėta ir skundžiamame sprendime, būtent CPK 95 straipsnio 1 dalis įtvirtina draudimą piktnaudžiauti procesinėmis teisėmis ir pareigą atlyginti tuo padarytus nuostolius. Panašias nuostatas įtvirtina ir CK 1.137 straipsnis. Nagrinėjamu atveju, skundžiamame sprendime pagrįstai konstatuota, kad atsakovas piktnaudžiavo savo teise pateikti vykdomąjį raštą antstoliui priverstiniam vykdymui ir tą padarė tyčia, kadangi sprendimas galėjo būti įvykdytas geruoju be antstolio įsikišimo ir vykdymo išlaidų, tačiau būtent dėl atsakovo veiksmų, to nebuvo padaryta 2024 m. gruodžio 17 d. Todėl atsakovas pagrįstai buvo įpareigotas atlyginti tokiais savo neteisėtais veiksmais sukeltus nuostolius ieškovei.
- 7.6. Ieškovė teigia, kad skundžiamame sprendime teismui konstatavus, kad atsakovo neteisėtas vykdomojo rašto pateikimas antstoliui vykdyti, kai tam nebuvo būtinybės, sukėlė nuostolius – vykdymo išlaidas, nagrinėjamoje byloje teisiškai nereikšminga tai, ar po to sekę ieškovės veiksmai būtų galėję tuos nuostolius sumažinti ar ne. Po atsakovo neteisėtų veiksmų vėliau sekę ieškovės veiksmai neturi įtakos atsakovo neteisėtų veiksmų ir nuostolių priežastiniam ryšiui. Sprendimo specifiška tokia, kad ieškovė (kaip ir antstolis) jo negalėjo viena tinkamai įvykdyti be atsakovo tinkamo bendradarbiavimo ir veiksmų atlikimo iš savo pusės (matininkų suradimo ir pasitelkimo). Taigi, net ir per antstolio raginimu nustatytą 10 dienų terminą ieškovė niekaip negalėjo pati įvykdyti sprendimo.
- 7.7. Ieškovė nurodo, kad atsakovas už apeliacinio skundo parengimą prašo priteisti 1 190 Eur bylinėjimosi išlaidų. Kaip pagrindą prideda mokėjimo pavedimą I. K., paskirtyje nurodant „už teisinės paslaugas“. Tačiau advokatė I. K. atsakovo pirmosios instancijos teisme neatstovavo, apeliaciniame skunde ji taip pat nenurodyta kaip atstovė, apeliacinio skundo nepasirašė, sąskaitos faktūros už teisinės paslaugas į bylą nepateikė, iš mokėjimo paskirties

neaišku, kokios konkrečiai paslaugos buvo teikiamos. Atsižvelgiant į tai, atsakovo bylinėjimosi išlaidos pagal pateiktus dokumentus negali būti priteisiamos.

8. Ieškovė L. G. apeliaciniu skundu prašo pakeisti Šiaulių apylinkės teismo 2026 m. kovo 5 d. sprendimą dalyje dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo ir priteisti iš atsakovo pirmosios instancijos teisme patirtų 2 986,28 Eur išlaidų advokato pagalbai apmokėti atlyginimą bei priteisti apeliacinės instancijos teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas. Apeliantės įsitikinimu, teismas netinkamai aiškino ir taikė CPK 98 straipsnio 2 dalį, mažindamas ieškovei priteistinas išlaidas advokato pagalbai apmokėti. Skundžiamame sprendime teismas pats nustatė ir konstatavo, kad ieškovės patirtos išlaidos neviršija patvirtintų Rekomendacijose numatytų dydžių, nepaisant to, išlaidas advokato pagalbai apmokėti esmingai sumažino. Tačiau nagrinėjamu atveju, pagal Rekomendacijas maksimali suma už ieškinį yra 6 069 Eur (2,5x2 427,60). Ieškovė už ieškinio rengimą patyrė 1 887,60 Eur išlaidų, t. y. tris kartus mažiau, negu rekomenduojamas dydis. Teismas skundžiamame sprendime tinkamai nepagrindė, kodėl ir taip daugiau nei tris kartus mažesnės negu Rekomendacijų dydis išlaidos už ieškinio rengimą vis tiek yra per didelės, o ieškovė neva išlaidavo. Pagal Rekomendacijas maksimali priteistina suma už pasirengimą ir atstovavimą teismo posėdžiuose – 242,76 Eur. Nagrinėjamoje byloje posėdžiai truko 1,5 val., pasirengimas teismo posėdžiams dar 5,2 val. Taigi, pagal rekomendacijas už tai numatytas maksimalus 1 626,49 Eur dydis. Šiuo gi atveju ieškovė patyrė 972,84 Eur išlaidas (į šią sumą įtraukiant dvejus prašymus teismui dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo), kas yra 40 proc. mažiau negu maksimalus dydis. Be to, pasirengimo bei atstovavimo teismo posėdžiuose išlaidos buvo patirtos tik dėl to, kad teismas netenkino ieškovės prašymo bylą nagrinėti rašytinio proceso tvarka. Ieškovės įsitikinimu, teismas netinkamai įvertino bylos sudėtingumą ir apimtį. Bylos sudėtingumas ir apimtis iš esmės nepriklauso nuo ieškinio sumos, nes tiek didelės sumos reikalavimo nagrinėjimas gali būti nesudėtingas, tiek nedidelės sumos reikalavimas (kaip šiuo atveju) gali būti ganėtinai sudėtingas. Taigi, ne ieškinio suma apsprėndžia bylos sudėtingumą, o reikalavimų pobūdis, bylos faktinės aplinkybės, jų kompleksiskumas, proceso eiga, šalių procesinis elgesys ir kt. Nagrinėjamu atveju, nors ieškinio suma ir nėra didelė, priešingai negu vertino teismas, tai nedaro bylos lengva ar nesudėtinga. Atsakovė pažymi, kad šios bylos pobūdis yra ypatingai specifiškas, retas ir dėl to nėra teisiškai paprastas. Tam tikra prasme joje keliama nauji teisės taikymo klausimai, formuojami nauji precedentai. Jau tai savaime patvirtina, kad ginčo byla nėra paprasta, nes jos pobūdis netipinis, nestandartinis. Atsakovė nurodo, kad nors ieškovės ieškinys teismo buvo tenkintas visiškai, atstovavimo išlaidas teismas sumažino nuo 2 986,28 Eur iki 1 300 Eur, t. y. 1 686,28 Eur suma arba 56,47 proc. Dėl tokio teismo išlaidų sumažinimo galutiniame rezultate gaunasi, kad ieškovė, nors ir buvo teisi reikalaujama patirtų nuostolių atlyginimo, o atsakovas atsakingas už nuostolių padarymą, jos kreipimasis į teismą dėl nuostolių priteisimo jai buvo nuostolingesnis negu būtų, jei ieškovė apskritai būtų negynusi savo pažeistų teisių. Tačiau, kadangi ieškovė pagrįstai, teisėtai ir tinkamai gynė savo teises, jos finansiniai nuostoliai (įskaičius tenkintą reikalavimą) po „laimėtos“ bylos sudaro 1 501,85 Eur. Toks sprendimas yra nesąžiningas ir neteisingas ieškovės atžvilgiu.

Teismas

k o n s t a t u o j a :

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos bylos aplinkybės teisiniai argumentai ir išvados

Atsakovo apeliacinis skundas tenkinamas
Ieškovės apeliacinis skundas atmetamas

9. Pagal CPK 320 straipsnio 1, 2 dalis, bylos nagrinėjimo apeliacinės instancijos teisme ribos yra apeliacinio skundo faktinis ir teisinis pagrindas. Apeliacinės instancijos teismas nagrinėja bylą

neperžengdamas apeliaciniame skunde nustatytų ribų, išskyrus atvejus, kai to reikalauja viešasis interesas, ir, neperžengus skundo ribų, būtų pažeistos asmens, visuomenės ar valstybės teisės ir teisėti interesai. Neatsižvelgdamas į apeliacinio skundo ribas, apeliacinės instancijos teismas *ex officio* (pagal pareigas) patikrina, yra CPK 329 straipsnyje nustatyti absoliutūs sprendimo negaliojimo pagrindai ar ne.

10. Byloje yra sprendžiama dėl atsakovo civilinės deliktinės atsakomybės taikymo.
11. Ieškovė pareiškėme ieškinyje iš esmės nurodė, kad atsakovas padarė civilinį deliktą, t. y. piktnaudžiavo savo teisėmis pateikdamas Vilniaus miesto apylinkės teismo 2024 m. birželio 5 d. sprendimą, priimtą civilinėje byloje Nr. e2-3401-592/2024, priverstiniam vykdymui per antstolį, dėl ko ji, kaip skolininkė, patyrė papildomų išlaidų sprendimo vykdymo procese.
12. Šiam ginčui yra svarbu, kad teismo sprendimo vykdymo išlaidos 184,43 Eur (e. bylos t. 1, b. l. 52), kurias ieškovė įvardija kaip nuostolius, yra paskirstytos vykdomojoje byloje pagal vykdymo procesą reglamentuojančias taisykles ir yra priskirtos ieškovei, kaip geranoriškai sprendimo neįvykdžiusiai skolininkei. Ieškovės prieštaravimai dėl tokio išlaidų paskirstymo buvo išnagrinėti teismo ir buvo atmesti (žr. Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. liepos 2 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2YT-16884-808/2025 ir Klaipėdos apygardos teismo 2025 m. spalio 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2S-1362-796/2025, e. bylos t. 1, b. l. 70-80).
13. Ieškovė tvirtina, kad nuostoliai priežastiniu ryšiu yra susiję su atsakovo veiksmais iki priverstinio teismo sprendimo vykdymo pradžios, t. y. kad ji nebuvo atsisakiusi geranoriškai įvykdyti teismo sprendimą, o atsakovas be pagrindo inicijavo priverstinį teismo sprendimo vykdymą, kuriame – atitinkamai nepagrįstai ir tik dėl atsakovo elgesio susidarė išlaidos už antstolio paslaugas.
14. Apeliacinės instancijos teismas patikrinęs bylą, su tokia ieškovės pateikiama įvykių bei jų priežastingumo interpretacija nesutinka.
15. Byloje nebuvo ginčo, kad atsakovas S. N. turėdamas įsiteisėjusį teismo sprendimą 2024 m. gruodžio 17 d. 16.00 val. atvyko kartu su matininkais atlikti kadastrinius matavimus, tačiau ieškovė jo neįleido į pastatą bei sklypą ir kadastriniai matavimai nebuvo atlikti. Ieškovės vertinimu, tai nerodo jos atsisakymo geranoriškai vykdyti teismo sprendimą, nes teismo sprendimo rezoliucinėje dalyje nebuvo paminėta atsakovo teisė patekti į patalpas. Tačiau apeliacinės instancijos teismas visiškai pritaria atsakovui, kad ieškovė neteisingai supranta teismo sprendimą, ir sau naudingai interpretuoja teismo sprendimo rezoliucinės dalies netikslumus. Atsakovas pagrįstai teigia, kad teismo sprendimo rezoliucinėje dalyje jo teisė įeiti į patalpas formaliai nebuvo paminėta, bet toks klausimas nagrinėjant bylą net nebuvo keliamas, o byloje buvo sprendžiamas ginčas dėl atsakovo teisės atlikti kadastrinius matavimus be ieškovės, kaip bendraturtės, sutikimo ir tokią atsakovo teisę teismas sprendimu apgynė bei patvirtino.
16. Teismas visiškai sutinka su atsakovu, kad nors teismo sprendimo rezoliucinei daliai trūksta tikslumo, tačiau jo teisė patekti į patalpas ir teisė dalyvauti atliekant kadastrinius matavimus tiesiogiai seka iš teismo sprendimo visumos ir šiuo sprendimu apgintos atsakovo teisės esmės. Kitoks ieškovės aiškinimas, t. y. kad ji sutiko į patalpas įteisti tik teismo sprendimo rezoliucinėje dalyje nurodytus atsakovo pasirinktus matininkus, nepagrindžia tinkamo ir geranoriško teismo sprendimo vykdymo. Pastebėtina, kad matininkai nebuvo teismo išnagrinėto ginčo šalimi ir todėl akivaizdu, kad vykdytinas teismo sprendimas nėra susijęs su kokiomis nors matininkų teisėmis, kurias ieškovė turėjo užtikrinti pagal šį teismo sprendimą. Sutiktina ir su atsakovu, kad iš apeliacinės instancijos teismo sprendimo turinio, t. y. Vilniaus apygardos teismo 2024 m. spalio 24 d. nutarties, priimtą civilinėje byloje Nr. e2A-2061-779/2024, kuria teismas paliko nepakeistą Vilniaus miesto apylinkės teismo 2024 m. birželio 5 d. sprendimą, (žr. e. bylos t. 1, b. l. 25) 51-52 pastraipų yra aišku, kad ieškovės argumentus, jog ji nenori įsileisti ieškovo kadastrinių matavimų atlikimui dėl to, kad juo nepasitiki ir yra įbauginta, teismas atmetė kaip nepagrįstus ir deklaratyvius, o atsakovo teisę dalyvauti objekte vykdant matavimus vertino, kaip savaimę suprantamą bendraturčio teisę, kylančią iš įstatymo. Atsakovas pagrįstai teigia, kad jo

kaip bendraturčio teisė dalyvauti kadastrinių matavimų atlikime seka ne tik iš teismo sprendimo, bet ir iš nuosavybės teisės (Konstitucijos 23 straipsnis, CK 4.37 straipsnio 1 dalis).

17. Apeliacinės instancijos teismas, skirtingai nei pirmosios instancijos teismas vertina, kad ieškovės iškeltos abejonės dėl to, ar atsakovas kaip bendraturtis gali pats asmeniškai dalyvauti vykdant bendros nuosavybės objekto kadastrinius matavimus, iš esmės reiškia ieškovės nesutikimą su įsiteisėjusiu teismo sprendimu, t. y. reiškia ieškovės keliamą naują ginčą po teismo sprendimo priėmimo, o tai ir yra elgesys, patvirtinantis vengimą geranoriškai įvykdyti teismo sprendimą.
18. Atsižvelgiant į tai, apeliacinės instancijos teismas taip pat sutinka su atsakovu, kad priverstinį teismo sprendimo vykdymą jis inicijavo sąžiningai ir pagrįstai. Atsakovo veiksmai, t. y. vykdomojo rašto išsiėmimas ir jo pateikimas vykdyti antstoliui, nėra civilinis deliktas ir nesukelia jam pareigos padengti ieškovės nuostolius, kuriuos ji patyrė dėl priverstinio sprendimo vykdymo. Apeliacinės instancijos teismui nekylo abejonų, kad šie nuostoliai priežastiniu ryšiu yra susiję su pačios ieškovės netinkamu elgesiu.
19. Ieškovė nurodo, kad antstolis 2025 m. kovo 17 d. priverstinai vykdydamas teismo sprendimą (e. bylos t. 1, b. l. 50-51) vis tiek jį įvykdė taip, kaip nurodyta sprendimo rezoliucinėje dalyje, t. y. kadastriniai matavimai buvo atlikti neįleidus atsakovo į patalpas. Tačiau apeliacinės instancijos teismas vertina, kad ši aplinkybė nepatvirtina atsakovo neteisėto elgesio, o kaip tik rodo, kad atsakovas ėjo į kompromisą ir sutiko, kad bendros nuosavybės objekto kadastriniai matavimai būtų atlikti pažeidžiant jo kaip bendraturčio teisėtus procedūrinius interesus.
20. Apibendrinamas nurodytas aplinkybes teismas konstatuoja, kad ieškovė neįrodė atsakovo civilinės deliktinės atsakomybės sąlygų, ypač neteisėtų veiksmų ir priežastinio ryšio (CK 6.263 straipsnio 1 dalis, CK 6.246 straipsnio 1 dalis, CK 6.247 straipsnis). Todėl atsakovo apeliacinis skundas tenkinamas, pirmosios instancijos teismo sprendimas naikinamas ir priimamas naujas sprendimas, kuriuo ieškinys atmetamas kaip nepagrįstas.
21. Kiti šalių argumentai neturi reikšmės pareikštam ieškiniui, todėl teismas dėl jų nepasisako.
22. CPK 93 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad jeigu apeliacinės instancijos teismas ar kasacinis teismas, neperduodamas bylos iš naujo nagrinėti, pakeičia teismo sprendimą arba priima naują sprendimą, jis atitinkamai pakeičia bylinėjimosi išlaidų paskirstymą. Todėl pakeitus pirmosios instancijos teismo sprendimą taip pat perskirstomos šalių patirtos bylinėjimosi išlaidos. Pagal CPK 93 straipsnio 1 dalį, šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, jos turėtas bylinėjimosi išlaidas teismas priteisia iš antrosios šalies, nors ši ir būtų atleista nuo bylinėjimosi išlaidų mokėjimo į valstybės biudžetą. Ši nuostata taikytina ir bylą nagrinėjant apeliacine tvarka (CPK 93 straipsnio 3 dalis).
23. Apeliacinės instancijos teismo sprendimas yra priimtas atsakovo naudai, todėl ieškovės prašymas priteisti bylinėjimosi išlaidas pirmosios ir apeliacinės instancijos teisme atmetamas.
24. Atsižvelgiant į tai, kad ieškovė neturi teisės gauti bylinėjimosi išlaidų atlyginimo iš atsakovo, teismas taip pat plačiau nepasisako ir dėl atsakovės apeliacinio skundo, kuriuo ji prašo padidinti pirmosios instancijos teismo jai iš atsakovo priteistą bylinėjimosi išlaidų sumą.
25. Atsakovas šioje byloje patyrė 1 803 Eur bylinėjimosi išlaidų, kurias sudaro: 590 Eur išlaidos už advokato pagalbą pirmosios instancijos teisme (e. bylos t. 1, b. l. 131), 1 190 Eur išlaidos už advokato pagalbą apeliacinės instancijos teisme bei 23 Eur sumokėtas žyminis mokestis už apeliacinį skundą. Teismas pažymi, kad šios išlaidos yra pagrįstos rašytiniais dokumentais ir yra realiai patirtos. Atsakovo išlaidos už advokato pagalbą atitinka bylos sudėtingumą ir Lietuvos advokatų tarybos 2004 m. kovo 26 d. nutarimu ir Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 patvirtintas Rekomendacijas, todėl atsakovo prašymas dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo tenkinamas visiškai.
26. Procesinių dokumentų įteikimo išlaidos nesusidarė, todėl jos šalims neskirstomos.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 326 straipsnio 1 dalies 2 punktu, teismas

n u s p r e n d ž i a:

Ieškovės L. G. apeliacinį skundą atmesti.

Atsakovo S. N. apeliacinį skundą tenkinti.

Panaikinti Šiaulių apylinkės teismo 2026 m. kovo 5 d. sprendimą ir priimti naują sprendimą – ieškovės L. G. ieškinį atmesti kaip nepagrįstą.

Priteisti atsakovui S. N., asmens kodas (neskelbiama), iš ieškovės L. G., asmens kodas (neskelbiama), 1 803 Eur (tūkstantį aštuonis šimtus tris eurus 00 ct) bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmosios ir apeliacinės instancijos teisme.

Sprendimas įsiteisėja nuo jo priėmimo dienos.

Teisėjas

Andrius Verikas